

ת ש ו ר ה

אוצר החכמה

1234567 אח"ח

1234567 אח"ח

משמחת נשואין
של

סימון ושיינא
יעקבסאן

אוצר החכמה

יום א', כ"ד אלול, ה'תשס"ב
מאה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

פתח דבר

ביום שמחת לבבנו, הננו בזה להגיש לידידנו ומכירנו שבאו לשמוח אתנו, "תשורה", כפי שנהוג לאחרונה, וכפי שהי' בחתונת כ"ק אדמו"ר מה"מ, שחולקה תשורה לכל המשתתפים.

ואנו תפלה, בתוככי כלל ישראל, שתיכף ומיד ממש נזכה להתגלות מלך המשיח.

סימון זשיינא

מח"מ 1234567

כ ר ד ה י ת

אום ובירכה

אזכרון סוג זיוו כאלת קתי הפאה תנהאלה י
 תי נושאק תמי עז ית המלך תתי י נעמו אלעל שי. הני
 בזה זכרה את פא תנואלתי חלך קשמת ארנון. בקרוק
 ובחמך, קעפועי תנוסערתי קזה. תערך גבתפ כחפ ייך
 קרנא א הוב כך ארנוה אאזנורי. ארנו הראשוין, ורנו
 הגרזן זלנרקלה נפגז ויע. אער סנולה יהיזא גילי רגס
 נרפס יעג קשי. כחוכי יגידען אנע. י עיית יאיו. ופ
 גמחיי. תורה יעל:

קשמה וקרונה

ישירה - תוכני-תמיזיז גאוראווטש
 ג. יג כפסו. תרפס. וואריטא.

פרישת גבתפ קרטי גה הוא. כי היחס בין המסויז
 ועקריותה קעט התיא היי קולפ כזה. אמר קשמת האסרטי
 א אנע קוואלע חוו קרולת אהרייני ונלא. חכה גלעיי. המסויז
 קעמפ אלצאת זריג קיז מעגייה ונאען זומאל זאנת קערקיי.
 ומנוע אנע שרצאעס קעז קרנס בקולה ומסויז י נארי קיי ררא
 נע אנע כחשה שיה שני (מקנא. נו אערק) עמא
 ונחערבאן בקרר הפאת אלו ונאסרקה התיא תערך המסויז רגז
 נע קיגיש א הלעייני ונצח קררייז ונצאיש מג כוארי. גרוק
 תעגישות ססאלו. נעג המסויז יוגדי נע
 קאומ געזג אה קען הגרזן אלוה ציי נומג. וארי.
 תצנך ארמקני. אה חוזה אים עץ חלף, וזאת היא קרונג חני
 זריות ארם דרשותע וננון ארנקא ונאעני יתי. אקא פיליג
 ארם יי פיליז חנוות שעות באהנה יי שואל אסוג ה
 וסל כמג אוקי ארמ נאערי ירכל וקעמט נעין קיימ ג' אטר
 נעלה ע' גויען הקעטס נע ומאמה החלו קלה את י
 ורימבש אלוו יענה התיא אה קען הגרזן ונתפ
 זיה אהמסויז י' גטה נע

פוטו כתי"ק ל"ק אדמור"ד מהור"י"צ המבאר פרישת המלכתב קדוש

יהי השבוע קשה וטובה
ועו"צ א"ת אגודת נתיבות
א"ת 1234567

אוצר החכמה

אוצר החכמה

א"ת דוד יהי הקטן קטן ע"י ע"י
ע"י יוסף התורה והצורה
ק"ת י"ק אלוש"ר ק"פ
Rabbi and Mrs Mendel Schmeider

אוצר החכמה

אוצר החכמה

אוצר החכמה

ק"ה קדרכת חתונה וגאמ"כ
והצ"ח ק"ז
מנחם מ. שניאורסאהן

ברכת כ"ק אדמו"ר מה"מ בכת"ק

סימון

אח"ח 1234567 אוצר החכמה

סימון

אח"ח 1234567

השם "סימון" בכת"ק כ"ק אדמו"ר מה"מ

מחבר חסכת

מחבר חסכת

מחבר חסכת

שבתות   הזפנות   לקוטי   1346

יגמה"ר הם למעלה מהשתלשלות, בהינה שאין אתעדל"ת מגיע שם: ומזה מובן, ששייכות יגמה"ר לתורה היא בעיקרה, ללימוד התורה באופן דתען לשוני אמרתי.

שייכות לימוד התורה באופן דתכלית הביטול — לחודש אלול גם מרומז הוא ע"י הזכרתו בתחלת פרשת ראה (שקוראין בר"ח אלול או בשבת שלפניו¹): כי אם אל המקום אשר יבחר גוי (יב, ה) אל המנוחה ואל הנחלה (שם ט) והי המקום אשר יבחר ה"א בו לשכן שמו שם (שם יא) — בנו לכם בית הבחירה בירושלים (פירש"י שם).

עיקר התפיץ במשכן (ומקדש) הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון², וענין הארון הוא: א) תורה כמ"ש (מ"א ה, ט) אין בארון רק שני לוחות האבנים, ב) בארון לא הי שום עבודה³ (כמו בשאר כלי המשכן); ענינו הוא שהי כלי להגילוי שמלמעלה⁴ — ונועדתי לך שם ודברתי גוי, ודוגמתו — לימוד התורה בתכלית הביטול⁵.

* * *

¹הדפסה ברזולוצית מסד - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה

24) ראו שיש וויקי וויקי... ראה לאילול... במני עצמם...

25) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

26) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

27) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

28) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

29) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

30) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

31) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

32) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

33) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

34) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

35) ראה לאילול... במני עצמם... ראה לאילול...

Handwritten notes in a circle: אילול, אילול, אילול

Handwritten notes in a circle: אילול, אילול, אילול

Handwritten notes on the left side: אילול, אילול, אילול

פוטו כתי"ק כ"ק אדמו"ר מה"מ - הגהות בלקו"ש ח"ד

לקונסי תוספות שידות 1347

התורה מתג'ל בנוגע לפועל:

בימי חודש אלול — וגם בהימים שלפני זה, משבת נחמו — צריך להרבות בלימוד התורה — גליא דתורה ופירט בלימוד פנימיות התורה. (ומה שלא השלימו בהימים שמשבת נחמו עד עכשיו, צריך להשלים בהימים שמכאן ולהבא, ובאופן דכפלים לתושיי כמבואר באגה"ת פ"ט). והלימוד צריך להיות בביטול — תען לשוני אמורתך, שעיי' תומשך ההשפעה מלמעלה באופן דצדקה

אף שהוא מעשה מיוחד, הרי צענו כולל התורה כולה, המצות כולם ולכן נחשב כציווי כולל, וצנוי כולל אנו נמנה במנין המצות (עיי' שריש במחש' להמבט' ונב' שב' — וכפי נמה בנין זהב"ח אף שעניו, ושכוחי בחוכם" כי בנין זהב"ח ישנם עוד ענינים: התקרה וכו', והם הם שנומו בתרי"ג המצות — משא"ל בארון. (נתינת הלוחות בארון — לפי זה — אינה אלא פרט מעניני (קדושה) הארון). — וכפי מנה הרמב"ם מ"ע דמשא בכתף ומל"ת דלא יסדרו כל און תלוי בזה קדושת הארון וענינו ד'רשנותי בחוכם" כי"א ציווי מיוחד הוא לכהתם שישאווה בכתף וכו'.

והנה מ"הג"ל בשיטת הרמב"ם דוחק הוא, דמי'ס כיון שיש ציווי על מעשה מיוחד, ציוויי עשיית הארון — למה לא יכנס במנין המצות? ומה בכך שענינו כולל, כמין שנוסף ציווי מעשה מיוחד, ופמכשש' ממי'ע דאמונה ה' צמנון, אף שענינה כולל עוד יותר (להתעין מסוי'ם להצ"ע ריש מצות האמת אלקות), ולכן נ"ל מ' שיטת הרמב"ם באופן אחר, ובחוקים התמי' בחלות: (א) למה השמיט הרמב"ם כל דיני עשיית הארון? (ב) אף זה נמל יאשינה הארון ממקומו שנוצטו בניי' לשומר שם וננו? ובשי'ס (ומא נב, ב) מוכח שלא הי' זה עי'ס הארון ממקומו שנוצטו בניי' לשומר שם וננו?

אף שהיא מעשה מיוחד, הרי צענו כולל התורה כולה, המצות כולם ולכן נחשב כציווי כולל, וצנוי כולל אנו נמנה במנין המצות (עיי' שריש במחש' להמבט' ונב' שב' — וכפי נמה בנין זהב"ח אף שעניו, ושכוחי בחוכם" כי בנין זהב"ח ישנם עוד ענינים: התקרה וכו', והם הם שנומו בתרי"ג המצות — משא"ל בארון. (נתינת הלוחות בארון — לפי זה — אינה אלא פרט מעניני (קדושה) הארון). — וכפי מנה הרמב"ם מ"ע דמשא בכתף ומל"ת דלא יסדרו כל און תלוי בזה קדושת הארון וענינו ד'רשנותי בחוכם" כי"א ציווי מיוחד הוא לכהתם שישאווה בכתף וכו'.

והנה מ"הג"ל בשיטת הרמב"ם דוחק הוא, דמי'ס כיון שיש ציווי על מעשה מיוחד, ציוויי עשיית הארון — למה לא יכנס במנין המצות? ומה בכך שענינו כולל, כמין שנוסף ציווי מעשה מיוחד, ופמכשש' ממי'ע דאמונה ה' צמנון, אף שענינה כולל עוד יותר (להתעין מסוי'ם להצ"ע ריש מצות האמת אלקות), ולכן נ"ל מ' שיטת הרמב"ם באופן אחר, ובחוקים התמי' בחלות: (א) למה השמיט הרמב"ם כל דיני עשיית הארון? (ב) אף זה נמל יאשינה הארון ממקומו שנוצטו בניי' לשומר שם וננו? ובשי'ס (ומא נב, ב) מוכח שלא הי' זה עי'ס הארון ממקומו שנוצטו בניי' לשומר שם וננו?

פוטו כת"ק כ"ק אדמ"ר

תורה
אורח
אורח

שינוי ענייני - גינון / שאנו גנוני ושאנו יסוד תפלים זמן לא נמנית עשיית הארון
במצות (לדורות) ולא הבאו דני עשייתו, כי מאי דהוי הוי, ומוזן בנין בהמיס וא-אין
כל צייתי בותי ובוה מחולץ גיב הא דמלתמות פלשתים וכיסיב לא גווי את הארון עד
עבור המלתמות - וע"ס הגיל מובן כי אין מלת הארון מקומן הייתה מבטלת המנועתי
לך שמי שהרי בנסילתו הוי למשכן רק קדושת במה גדולה וכנ"ל (והסעם) - שהייתה
רק דירת עראי

ש"ב ג ז) הותר שלא להחזיר הארון למשכן -
וע"ס הגיל, מעשה יאשהו - ראי חוקה לשיטת הרמב"ם דאין מייע כלל (משבנת
ביתמיס) לעשות ארון. - ולפע"ד כ"ז ברור וגם פשוט. אלא שמי"מ באחד - לנתת את
הארון בביתמיס דוקא ולא במקום אחר, כי אף ששכינה אינה בטילה מ"מ כמח דרנות
בהשראת השכינה שבהמיס, כמפורש ביומא כא, ג. גמא - ונצטוו במייע נדחת -
שבביתמיס התי אוחה דרגת ההשראה שבאה ע"י שהניסו לשם הארון באופן דירתי קפי.
ובעת שישאל זוכין יש זרנא נעלית מוז: כשהארון נמצא (עכ"ס גנו) בביתמיס, יומ"מ אלה -
כשנמצא במקומו בקדוה"ק (וכו').

אלא שעדיין יש להבין: לועת המ"ד אחא יו"מ פ"ה ה"ה)
אין זה גנו יאשהו את הארון, שהרי (עכ"ס למחילה) צריך שיגע. - וי"ל: א) דחזאנה
- איך זה גנו מטסיק כוחה לגנו הארון בזמן שאין כל חובב (אפילו למחילה) שיהי
בקרדיק, אף שלאח"כ בדרך סתילא לא חוכל להיות הנגיעה ביהמיס (וכמה דוגמאות לזה
ואפילו בחובב ואיסור בדרו"ב) מ"ד דצריך שיגע - יספור כמ"ד דלא גווי יאשהו (אלא
שניטל הארון לבבל). [ודלא כפסק הרמב"ם - דגנון].

22) ולכן נאמר חסדוק החתלהו (לשוך נפעל) כשהביאו את הארון לירושלים, שאז
ע"י גילוי אלקות שבארון נמשך בהם תהלה לחיים החתלהו (לקו"ט שה"ש ב' א).

והנה דעת רמב"ם דאין צורך להחזיר הארון לירושלים
אלא להשאירו שם.

זות בלקו"ש ח"ד

אח"ח 1234567

אח"ח 1234567

אח"ח 1234567

אח"ח 1234567

אח"ח 1234567

אח"ח 1234567

ומדחז"ל לאסתר א,ה), בישראל עצמן (ראה הוטרות פה, טע"א, ומס' רא"י דגם אשה בכלל. ואכ"מ) ישבי וזבולון, יושבי אוהל ובעלי עסק. מכל באי העולם: מולך דגם או"ה בכלל (וכפרט שנקדים "כלי"). ולהעיר ממשי"כ (הל' מלכים ספ"ח) דחסידי או"ה יש להם חלק לעוה"ב. וראה זהו חדש רוח (ע"ה, ד) ד"ה פתח רב"י ואמר: כל גוי כו"י.

באי העולם: מכאן מוכח גירסת הרמב"ם במשנה ר"ה (פ"א, מ"ב) ודלא כנוסח שלנו בסיוט ונתנה חוקף. נדבנה רוחו אוחו: שטות (לה, כא). ונדיכות ה"ה מזה הל' (וראה רמב"ז שם). והבינו מדעו: שכל שבטות. וראה רמב"ם הל' ע"ז רס"א. להבדל.

נתקדש קדש קדשים: ע"ד דה"א (כג, יג) האמור בכהנים וכה"ג, דמתאים לשם קדו"ק, כי רק הוא נכנס לשם. וראה חז"א"ג סוף ה"זיות. וז"ה קעו, ב. כ"ק לח, א. לעמוד. לשרתו: דברים י, ה. לשרתו ולעבדו: ראה מנחות קט"ב. ישר...בקשו: ראה קהלת ז, כט. כמו שעשתו האלקים: והשייכות לנדר"ד יל"פ ע"פ משי"כ כמו"נ ח"א פ"ב: השכל

אשר השפיע כו' שלמותו האחרון כו'. עול החשבונות הרבנים: לכאורה צע"ק השייכות לנדר"ד דוקא (וראה המשך מים רבים בהחלתו). ויל"פ עפמ"כ בספרא (שמיני ט, ו) שכשם שהמקום "יחידזי בעולם כך הוא עבודתה מיוחדת לפניו". ופי' הבש"ס שהיה

לאדם המיד רק מה' אחת כו' כמ"ש אשר עשה האלקים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים ויחשוב שכל הדברים מהבורא ית' ומוטב לדבק עצמו בהעיקר ולא בהספל (צוואת הר"ב ש-בקיצור לשון). לעולם ולעולמי עולמים: ל' הספרי דברים כג, ז. ויזכה לו

בעוה"ז. ה' מנת חלקי: לקשר פי' זה ע"פ משי"כ ברישומות הצ"צ להללים עה"פ: ה' מנת חלקי זהו מצד שרש נש"י בעצמן, י"ל ע"פ מרז"ל דפרנסה גרולה מן הגאולה (פסחים קי"ח, א. נח' באוה"ה ויקרא, קצו. במדבר, רז. ולהעיר פפי' אדנ"ע בהא דאין ערוך

נראה בעיקר בעוה"ז - מאשרי ר"ה הרע"ו. ובכ"מ). דבר המספיק לו: להעיר מדרז"ל עה"פ ואותה גר לחת לו לחם ושמלה (ב"ר פ"ע, ה). לכהנים וללויים: כן הוא ברמב"ם דפוס רומי. וכדלעיל הי"א. הרי דוד: אף שלא הי' משבט לוי. אומר: ההלים טו, ה.

תומיך גורלי: רק תומיך, כי צ"ל מלאכה פעם (רמב"ם הל' ת"ח פ"ג ה"ט. וראה הל' ח"ה לאדח"ז פ"ג ס"ג) וכדיוק הדב"ז כאן. אבל קשה דא"כ אינו "כמו שזכה לכהנים". ואולי מכאן רא"י להכס"ם (בהל' ת"ח שם) דז"ל דהרמב"ם שולל רק את המשים על לבו

כו'. ולכן יש ב' אופנים: ה' מנת חלקי, או תומיך גורלי. או י"ל דזהו החילוק בין כהנים ללויים (וראה אוה"ה עה"פ). ואכ"מ. שיצשה כאו"א בהנ"ל: וי"ל ע"פ הפי' דע (כל) מה (ש) למעלה-ממך (לקו"א לה"המ) שע"ז שמתנה באופן דחלק הוי' עמו-נעשה למעלה אני חלקך. כמופ"ת. ע"ז. לרבי: ע"פ הנ"ל יל"פ

גם לאו"ה ועפמ"נ ואתנן לכריית עט לאור גזי"ם (ישעי' מב, ו) וראה ברד"ק שם.

תד"פ 1234567

תד"פ 1234567

תד"פ 1234567

תד"פ 1234567

(ואשר אובן עם ינוע יעצתי)
 מזהו מזהו חלקו של היום פההשל כלום עם
 ו"א עם ינו פה מל בלב וועם דב"י, פה)
 שני אומרים אמרע תמות פלל (תופה מין-י) 5
 ה (מאוללה ינוס. כיווין זה פללהיה) (א, 5, 3)
 שניאות מסיפי מזה ארמים מונעו יועין תלת תיאורת
 (יה, קעל) אפ"אוסילים אהאזומת תפפועלום פהו
 פועלום פה מועלום פהו היוו וכליה פהו פאמר
 אוכל שערממות אהאמ. צ"ן שפרים הי ערף ברעל
 יעני אמור

(סוף)
 רחמי עלי זרה פ יצי פ:

הערה בכת"ק כ"ק אדמר"ר מה"מ - ג' תמוז תשל"ב
 נדפס בלקו"ש ח"ח ע' 345

הגדלת ארבעה חודשים: ג'מ"ת הגדלה, ג'מ"ת הגדלה, ג'מ"ת הגדלה
ממשלה ארבעה חודשים

לפי דעתו זה יימך רכישתו: וואס זאגן איר? איר עס וועט רכשיו זיין ויהי
וכן אופן ע'כ'י'ז הוואו רתנ'פ, און נעק'אנע'ס אונז ארכיו'ס. כמעט כן אונט-
פעק'סב'ר א.י. פאס'י: ג'מ"ת רגא'א ו'מ'ת רגא'א, און רעכ'ט איר רעכ'ט י.י. ארכיו'
וועט זיין תנ'י'ת האנ'ת'ס. אשך אנו'י ו'ע'כ'ט פאס'י ע'ר ע'ס'מ'ת און ח'ס'פ'ט א'י.י. ארכיו'
אנ'פ'ע'ר פ'ע'ר ע'ר ע'ר ע'ר: א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י.
פ'ו/ י.מ.צ.פ.א.צ. - רע'ווע'ן און זועט: זיין ר'ר: ע'ר ע'ר א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י.
ו'ע'רע'ס ו'ע'רע'ס א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י. א'י.י.

פוטו כת"ק ר"ק אדמ"ר מה"מ - הגה"ה בשיחת י"ג שבט תשל"א - אודות
"און דער רבי וועט אונז ארויספירן פון גלות" - ע"י תחח"מ
(לקו"ש ח"ב ע"י 517)

משיחת י"ג שבט ה'תשי"א*

חסידות אויך.
דער ענטפער אויף דעם: כאָטש
בכלל איז דער סדר (' : ביאת המשיח.
בנין בית המקדש, קבוץ גליות, תחית
המתים, אָבער תחית המתים פון
יחידים איז געווען און וועט זיין פריער
אויך. וכידוע כמה ספורים בש"ס
ומדרשים ומצדיקים שהחיו מתים.
וכמאמר רז"ל זוטי דאית בכו מחי'
מתים¹).

ט. מען האָט ביי מיר געפרעגט:
וואָס זאָג איך, אָז עס וועט זיין בקרוב
והקיצו ורננו שוכני עמר והוא
בתוכם, און דער רבי וועט אונז אַרויס-
פירן פון גלות — דער סדר איז דאָך:
ביאת המשיח וימות המשיח, און ערשט
אין אַ צייט אַרום וועט זיין תחית
המתים. אַזוי ווערט דאָך געבראַכט אין
אוצר החכמה

^א) נדפס בלקויש חייב עי 517. המו"ל
(ראה זח"א קלט, א. קלה, א. ברכות
מס, א. תנחומא סי' נח יא. רמב"ם הלכות
מלכים פ"א. מכתב כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב)
נ"ע בקובץ מכתבים א' ע' כג.

(2) עבודה זרה י' ב.

*On the subject of the Resurrection of the Dead of Exceptional Individuals,
13 Shevat, 5710 (added in the Rebbe's holy hand):*

...I have been asked: how can I say that very soon will be - "Arise and sing, O dwellers of the dust, and he in their midst" - and the Rebbe will lead us out of Galus - Is not the order of events supposed to be the coming of Moshiach, the Days of Moshiach, and only later, after the passage of time, the Resurrection of the Dead? Is this not also elucidated in Chassidus?

The answer is that although generally such is the order - the coming of Moshiach, the building of the Holy Temple, the Ingathering of the Exiles, and the resurrection of the Dead - the resurrection of individuals has already occurred and will continue to occur before Moshiach as well. Many examples of this as well as of *tzadikim* who were able to revive the dead are cited in the Talmud and Midrash, as the Gemara (*Avodah Zarah*) states, "Even the smallest of you are able to revive the dead."

(Printed in *Likutei Sichos* Vol.2, page 517 and in *Yemei Breishis*, page 168)

ארה"ח 1234567

אוצר חכמה

ארה"ח 1234567

לשכת המעורבות
בניין 101
רחוב מדינת ישראל
תל אביב 6100000

לאתר שישה השלישית ר-חיים - שנה לנשיאות (פעולת עבודת) דניאל וורנו - ציל תססה
עיקרת בעק התים (נס) צ"י פעולת העם שמכרזים יחיו המלך. שמונה של הכחה זו - שכבר הנית הוסון
לנשיאות של דוד מלכא משיחאו

אוצר חכמה

ספר השיחות -- ה'תשמ"ה יום א, י, ט, ב, ניסן

לאחרי שישה השלישית ד.חיים שנה
לנשיאותי (פעולתו ועבודתו) דניאל
דורנו -- ציל הוספה עיקרית בענין
החיים (גם) עי"פ פעולת העם שמכרזים
ועד דהקיצו ורננו דוד מלכא משיחאו

אוצר חכמה

ארה"ח 1234567

פוטו כד"ק כ"ק אדמו"ר מה"מ - ושיחת ב' ניסן תשמ"ח על"ד פעולת העם בהכרח "יחי המלך".

1234567 ת"ח

ועצמת כהנלע מצב 15- מרת (עסוהגהממא) ויעס
אפן כקמן משאמ (מאצוה) זו שמעמדה זלען. צפא-
הארט אלענע. אז הוה לעקם מען אינאמ ומהא ונדע כנצואט
מהיסינה. עמאנוה הויהוה הוה. עס.

1234567 ת"ח

(אליקוה זרבי. מוצמב הויווען ער' ומה כקמן וצעינן עיי
שמעמ (שמעמ) עמקנה עקרה. מעקנן הוה זעצ. זנען. שמעמא הוה זע
ישמעני. מהא זקוה ק' זמא נקום אמא מהא עיגעמא. כאווצו. הוה)

אוצר החכמה

ואצמאס עס
אל, פונוע ימא. זלען [אעף ומוצנאן]
איער.

אוצר החכמה

פוטו ממענה בכתב-יד-קודש ל"ק אדמו"ר מר"מ, שענה לא' ע"ד הוחר דס"פ וארא

פיענוח הכתיב (והוספות המו"ל):

ומזו"ג ס"פ בלק, ר"ב, ב.
פיוט ישראל נושע (ישעיר וחותרנו"י) [פיוט שני לסליחות]
ועוד.

(אצ"ב)
 וזה היות נסאצ (אצ"ב) ונא
 אומן וקין ל נאצ (אצ"ב) ונא
 בן אום אצ"ב אצ"ב
 היות אצ"ב אצ"ב
~~אצ"ב אצ"ב~~
 אצ"ב אצ"ב אצ"ב
 אצ"ב אצ"ב אצ"ב
 אצ"ב אצ"ב אצ"ב
 אצ"ב אצ"ב אצ"ב

אצ"ב אצ"ב אצ"ב

לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר מה"מ

לזכות

החתן התמים סימון שיחי'
והכלה שיינא תחי'
יעקבסאן

אוצר החכמה

אוצר החכמה

ליום נישואיהם בשעטומו"צ
יום א", כ"ד אלול, ה'תשס"ב

0228587 תמוז

מאה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מה"מ

ולזכות הוריהם וזקניהם

הרה"ת ר' שלום וזוגתו פייגא רעכא רחל שיחיו

יעקבסאן

הרה"ת ר' חיים שלום דובער וזוגתו חנה שיחיו

ליפקער

הרה"ח התמים ר' יחזקאל יששכר וזוג' אסתר שיחיו

שפרינגער

מרת ליובא אלטא מייבל תחי' ליפקער